

האשה נקנית פרק ראשון קידושין כב.

עין משפט נר מצוה

רב א מיי פ"ח מהל' מלכים ה"ג: רב ב מיי פ"ג מהל' עבדים הל"י סמג עשן פג: רבה ד ה מיי פ"ג מהל' סמג עש: רב ו ז מיי פ"ג מהל' סמג עש:

ה"ג שלא יקחנה לאביו ולא לבנו. ול"ג שמים אחת לו ואחת לאביו או אחת לו ואחת לבנו דמאי איראי שמים אפילו אחת לאביו נמי הו אסור דהא לך דרשינן:

סמוסות אמרוטטי"ט: **והשקט**. בחשקו מלה הכמוז ואפי' אינה נאה: **ולא זה ובחברתה**. שלא יקח שמים: **ליקוחין יש לך זה**. קידושין מופסין ואע"פ שיהיה עובדת כוכבים שהרי אינה מתגיירת מדעתה: **לך ולא לאחרים**. שלא יקחנה ללוך אחרים כגון אביו: **שלא ילחנה כמצלמה**. לבא עליה: ה"ג להאי צרייתה

שלא ילחנה במלחמה. פי' בקונטרס לבוא עליה משמע מתוך פירושו דמלחמה אסור לבוא עליה כל עיקר ואפילו ציאה ראשונה אינו מותר לך לאחר כל המעשים ומימה

עד שיאמר וישנה אמר כסחילה **של ולא אמר כסוף** שש אינו נרצע שנאמר **לא אלא חפשי עד שיאמר כסעם** יציאה **אמר כסוף** שש ולא אמר כסחילה **של ולא אמר כסוף** אם אמר יאמר **עד שיאמר וישנה** אמר בתחילת שש ולא אמר כסוף שש אינו נרצע שנאמר **לא אצא חפשי עד שיאמר בשעת יציאה** אמר בסוף שש ולא אמר יאמר **העבד** עד שיאמר כשהוא עבד. והכי פירושה אמר ושנה שמי האמירות בתחילת שש ולא אמר כסוף שש אינו נרצע שנאמר **לא אלא משמע** סמוך ליציאה אמר שמי פעמים כסוף שש כו' **עד שיאמר כשהוא עבד**: ה"ג אמר **מר אמר כסחילה** שש כו' **מאי איריא מלא אלא חפשי** תיפוק ליה דבעינן כו' **וכו אמר כסוף** ולא אמר כסחילה **שש אינו נרצע** שנה' **העבד אטו סוף שש** **לאו עבד הוא**. והכי פירושה אמר בתחילת שש כו' קס"ד תחילת שש ממע תיפוק ליה דבעינן להבטי את אשתי ואת בני ועדיין בתחילת שש אין לו אשה וכניס שלא מסרו לו עדיין שפחה כנענית: **אטו סוף שש** **לאו עבד הוא**. יוס אחרון נקרא סוף שש וכל היום הוא עבד: ה"ג אמר **רבא כסחילה פרוטה** אחרונה **כסוף פרוטה** אחרונה. ול"ג לא קטיף ול"ג כאלן. והכי פירושו כל תחילת שש דקמי כשנגיע להתחיל

תורה אור השלם

1. וראית בשבועה אשת יפת תאר ודשקת בה וקלחת לך לאשה:
2. והבאתה אל תוך ביתך ונגלחת את ראשה ועשתה את צפרנך:
3. ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי:
4. והקח בי יאמר אליך לא אצא מעמך בי אהבך ואת ביתך בי טוב לו עמך:
5. והקצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ושבו: ויקרא כה מא

עד לאחר כל המעשים היחף היתה מותרת לאמנון והרי אחרות מאביו היתה מהלך אם תמר לא נזדו על מעכה אם תמר

הנהגות הב"ה
 (א) רש"י ד"ה ה"ג אמר רבא וכו' וכל סוף שש דקמי פרוטה וכו' קודם שהתחיל פרוטה אחרונה:
מוסף רש"י
 עד שיאמר כשהוא עבד. שש לא אמר להבטי את חפשי עד שילכו שש שמי אינו נרצע (לשיל וכו').
 (א) לכוף פרוטה אחרונה לפי חשבון גרעונה שעדיין עליו שוה פרוטה (דמי עבד וכל סוף שש) (א) (פרוטה אחרונה) נלחם שהתחיל בה נקרא סוף דלאו עבד הוא דאין עליו שוה פרוטה וה"ק אמר בתחילת שש קודם פרוטה אחרונה דכבר יש לו אשה וכניס ולא כסוף שש לאחר שהתחיל פרוטה אחרונה אינו נרצע ואפי' אמר ושנה דכתיב לא אלא חפשי סמוך ליציאה וכל זמן שיש עליו פרוטה שיהיה לאו סמוך ליציאה הוא אי אמר ושנה כסוף פרוטה אחרונה ולא אמר בתחילת פרוטה אחרונה אינו נרצע שנאמר אם יאמר העבד עד שיאמר כשהוא עבד. ובשלשן אחרת גירסא זו צפי כל ואינו יכול להעמידה שהרבה תשובות זה וזה הלשון אמר יאמר עד שיאמר וישנה העבד עד שיאמר כשהוא עבד אמר בתחילת שש ולא אמר כסוף שש אינו נרצע שנאמר אם אמר יאמר אמר כסוף שש ולא אמר בתחילת שש אינו נרצע שנאמר לא אלא חפשי והכי פירושו אמר בתחילת שש פעם אחת ולא חזר ואמר כסוף שש אינו נרצע דבעינן אמר יאמר שמי אמירות אמר כסוף שש ולא אמר בתחילת שש אינו נרצע שנאמר לא אלא חפשי והכי ילא השתא קטיף לי טובא הא נמי תיפוק לי מחומר יאמר דהא לא אמר ושנה והא נזאת לפרש אמר כסוף שש שמי פעמים ח"כ לא דמיא לרישא דלי אומר בתחילת שש שמי פעמים מנא ליה דליתו נרצע ועוד מה לי דשביקה לדרשה קמייתא דריש העבד עד שיאמר כשהוא עבד ונקיט ליה קרא אחרונה מלא אלא והרי כבר ילא תיפוק ליה מהעבד: **לו אשה וכניס**. שפחה כנענית שנמסרה לו וילדה לו: **כי עובד לו**. פרט לחולה: **הוא ובניו עמו**. על כרחיך צניי שראלית דלי צניי כנענית האשה וילדה כתיב (שמות כ"ט): **דלאו צניי מעבד ומיכל נינהו**. שקטנים הם: **למהדורי**. לחזר על הפתחים לפי שהיא בוסה: **אילו**

מלמד שלא ילחנה במלחמה: (ב) ת"ר ³ אם אמר יאמר ² עד שיאמר וישנה אמר בתחילת שש ולא אמר כסוף שש אינו נרצע שנאמר לא אצא חפשי עד שיאמר בשעת יציאה אמר בסוף שש ולא אמר יאמר ¹ העבד עד שיאמר כשהוא עבד אמר מר אמר בתחילת שש ולא אמר כסוף שש אינו נרצע שנאמר לא אצא חפשי מאי איריא מלא אצא חפשי תיפוק ליה דבעינן אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני וליכא ותו אמר בסוף שש ולא אמר בתחילת שש אינו נרצע שנאמר העבד אטו סוף שש לאו עבד הוא אמר רבא ² (מאי בתחילת שש) בתחילת פרוטה אחרונה ² (ומאי כסוף שש) כסוף פרוטה אחרונה: ³ ת"ר ילו אשה ובנים ולרבו אין אשה ובנים אינו נרצע שנאמר ⁴ כי אהבך ואת ביתך לרבו אשה ובנים ולו אין אשה ובנים אינו נרצע שנאמר אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני אוהב את רבו ורבו אינו אוהבו אינו נרצע שנאמר כי טוב לו עמך רבו אוהבו והוא אינו אוהב את רבו אינו נרצע שנאמר כי אהבך הוא חולה ורבו אינו חולה אינו נרצע שנאמר כי טוב לו עמך רבו חולה והוא אינו חולה אינו נרצע שנאמר עמך בעי רב ביבי בר אבבי שניהם חולין מאי עמך בעינן והא איכא או דילמא כי טוב לו עמך בעינן והא איכא תיקו: ¹ ת"ר כי טוב לו עמך עמך במאכל עמך במשתה שלא תהא תהא אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר אתה שותה יין ישן והוא שותה יין חדש אתה ישן על גבי מוכין והוא ישן על גבי תבן מוכאן אמרו כל הקונה עבד עברי כקונה ארון לעצמו ¹ ת"ר ² ויצא מעמך הוא ובניו עמו א"ר שמעון אם הוא נמכר בניו ³ ובנותיו מי נמכרים ימכאן שרבו אם בעל אשה הוא ויצא אשתו עמו א"ר שמעון אם הוא נמכר אשתו מי נמכרה ימכאן שרבו חייב במזונות אשתו וצריכא דאי אשמועינן בניו משום דלא בני מיעבד ומיכל נינהו אבל אשתו דבת מיכל ומיעבד היא אימא תעביד ותיכול ואי אשמועינן אשתו דלאו דירכה ¹ להדורי אבל בניו דירבייהו להדורי אימא לא צריכא ת"ר אילו

לעיי רש"י

אמרוטטי"ט
 [אמרוטטי"ט]
 כח. נטול כחוח.

מוסף תוספות

א ורא"ת א"כ מאי בשר שחוטות איכא הכא בשר שדעתה להתגייר תמורתן שחוטות קרינא ליה. רש"י. ב והיינו דמפליגין בין ביאה ראשונה לביאה שניה. רש"י. ועי' מהרש"א לעיל כ"ג מוס' ד"ה צביאה. ג כשבא מלמחמה מוס' סנהדרין נ"א. ובה עכרים היתה. רש"י. ד היתה לבורשה כמותן. גס. וקרי לה בת מולך. מוס' ע"ס. ה היטע"א מתוך איכא למימר לביאה שניה כבר נתקדשה דעתו ואין יצרו מתגרבו עליו כ"כ כשאתה אסורו עליו. ועי' רש"י לעיל כ"ג ד"ה צביאה שניה.

אלא לאחר כל המעשים דכתיב ואחר כן תבא אליה ובעלתה: כמין